

Cole i Mišufa

Bližilo se proljeće i počelo je vrijeme proljetnoga čišćenja. Svi su miševi strepili od moćnog usisivača i njegove zaglušujuće buke. Među njima su bili i mišići Cole i Mišufa.

Vrijeme je prolazilo, a usisivač je postajao sve temeljitiji tražeći nešto za grickanje.

Na kraju su u cijeloj kući ostala samo dva miša, Cole i Mišufa. Za vrijeme najjače buke i najtemeljitijih pretraga, Cole i Mišufa bi se skutрили uz rub svoje rupice i sa strepnjom čekali da teror prođe.

To što su tako dugo ostajali živi, oni su objašnjavali svojom velikom ljubavlju jednoga prema drugom. Tijekom jednoga od najžešćih haranja, Cole reče Mišufi:

- Drži se, Mišufa! Ako i mene usiše, ti moraš živjeti!

- Zašto bih ja živjela bez tebe? Ništa mi ne vrijedi takav život!- odvrati ona. I još nadoda: -Vidi kako sam sva jadna, mršava i raskuštrana... Jedino što mi je ostalo je ljubav prema tebi!

- Nije važno kakva si - reče Cole - važna je naša međusobna ljubav, i koliko god ona bude trajala, mi ćemo ostati ovdje.

No dok je Cole to govorio, strašna crna rupa pojavi se iza njega i usiše ga u bezdan. Mišufa shvati da je Cole podignut s tla i da nestaje u cijevi pa ga je glasno dozivala: - Cole! Cole, vrati se!

Ali je bilo prekasno, buka usisivača zaglušila je svaki drugi zvuk. Mišufa se toliko prepustila tuzi i žalu, da je zaboravila da i njoj prijeti smrtna opasnost. I tako je i ona bila usisana u nutrinu pohlepnog usisivača.

No tada se dogodilo nešto čudno. Mišufa nije stigla do kraja cijevi, već se zaglavila između dvaju dijelova. Silan tlak izbacio Mišufu uz strašnu i zaglušujuću eksploziju. Ali u tom letu Mišufa više nije vidjela sobu oko sebe, nego crnilo, a u tom crnilu ona kraj sebe razabra Coleov lik.

I tako su uz neizmjernu ljubav ostali zauvijek zajedno, u životu i u smrti.

Nije poznato jesu li postali dio vječnosti i svemirske ljubavi, ali je njihova ljubav preživjela bar u ovoj dječjoj priči.

Jakov Vojta Žujo, 5.b razred